

Væleydnaður grindafundur

Menn úr allari Suðuroynni vóru leygardagin á kunnandi fundi um grind í Hvalba

Tað sær út til, at føroyingar veruliga hava hug at gera nakað við grindaspurningin, so møguliga kann sleppast undan alt ov nógvum ágangi uttanífrá. Drápin eiga at verða betur fyriskipað, so sey sokallaðu djóra- og umhvørvisverndarfólkini ikki fáa vápnini alt ov lætt í hendi.

Hetta var í stuttum ein av niðurstøðunum, sigast kann at grindafundurin var samdur um.

Smá hundrað fólk høvdu leitað sær í Royn-høllina í Hvalba seinnapartin leygdagin, har skipað varð fyri eitt nú pallborði, so fólk kundu seta fram spurningar og fáa at vita um ymist.

Við pallborðið sótu Dorete Bloch frá Náttúrgrípasavnum, djóralæknin Jústinus Olsen, grindaformennir Hanus Joensen úr Hvalvík og Dánjal Norðberg úr Hvalba og skrivarin og formaðurin í Grindamannafelagnum – ávíkavist Ólavur Sjúðarberg og Hans J. Hermanssen.

Byrjað varð við, at nokur av teimum, ið sótu við pall-

borðið, søgdu eitt sindur, og síðani varð orðið latið fundarfólkunum, so høvið varð at seta fram spurningar ella koma fram við onkrum uppskotum ella øðrum.

Hans J. Hermanssen legði fyrri við at greiða frá Grindamannafelagnum, hvør upprunin var og hvørjum endamáli arbeiðið varð útført. Eisini vísti hann brot úr nokrum av teimum filmunum, ið

sýndir hava verið av felagskapum, ið eru móti grindadrápinum, so fundarfólkini kundu siggja, hvussu herferðin fer fram.

Aftan á grindamannafelagsformannin greiddi Jústinus Olsen, djóralæknin, frá um ymist – eitt nú í sambandi við springaradráp, har hann kom inn á munin á at jaga og at jagstra. Somuleiðis greiddi hann frá tí

nýggja sóknaronglinum, ið hevur verið brúktur í tveimum drápum, og varð har eisini víst á møguligar batar, ið kunnu gerast.

Djóralæknin legði eisini dent á, hvussu neyðugt tað var, at fólk veruliga dugdu at fáast við grind, at skera á háls og so framvegis.

Grindaformennir Hanus Joensen og Dánjal Norðberg greiddu báðir frá, hvussu tað var at drepa grind í ávíkavist Hvalvík og Hvalba. Hanus vísti á, at tað ikki altíð var so gott við hesum skjóttgangandi bátunum í grindadrápi, tí teir lógu so langt frammi á grindini, kundi hetta venja grindina at kava, so verri var at halda henni til.

Umframt hesi innlegg, so var eisini livligt orðaskifti aftaná, har øll við pallborðið fingur spurningar, og har tosað varð aftur og fram um

grind og grindadráp.

Menn vóru samdir um, at rættast er at fara út og greiða frá, hvat verður av grindini – hvussu hon verður brúkt og hvat hon verður brúkt til.

Eisini ivaðist onkur í, um tað skuldi verið gjørligt at tikið myndir av grindadrápi, men hetta fekk ikki undirtøku. – Verður noktað at taka myndir, so finna felagsskapirnir bara upp á okkurt annað at brúka, helt onkur.

Yvirhøvdur tóktust bæði fundarfyrirleikarar og -fólk at verða stak vælnøgð við grindafundin, ið er fyrsta stóra tiltakið hjá Grindamannafelagnum, ið ætlar viðari at hava fundir kring landið.

Einir 36 mans teknaðu seg sum limir í Grindamannafelagnum tá fundurin var liðugur.

hj.

Fólkini við pallborðið fingur fleiri spurningar

Mynd: Hilmar Jan

Fimm kirkjuráð vald

Týsdagin var kirkjuráðsval kring landi, har tilsamans 40 kirkjuráðslimir vórðu valdir. Hesir skulu komandi árin mynda fimm av teimum 60 kirkjuráðunum.

Í Havn var val til kirkjuráðið í Vesturkirkjuni, og har vóru tveir listar í at velja og tilsamans 27 val-evni. Av lista 1 vórðu vald Signar Dam, Armgarð Arge, Snorri Halldórsson Brend, Kári Petersen og Eyvind Mouritsen, meðan Enok Dam, Johan Gård Joensen, Jóni Johannessen, Marita A. Magnussen, Mary Persson og Sjúður Poulsen komu inn á lista 2.

Eisini í næststørsta býnum í landinum, Klaksvík, var val til kirkjuráð, og har vóru listarnir ikki færri enn trýggir í tali. Á lista 1 vórðu Hjalmar W. Høgnesen og Bjartur Petersen valdir, á lista 2 Jósvein Østerø, Heri Eltjør og Karin Christiansen – vald í lutakasti við Kristoffur Olsen. Á lista 3 vórðu vald Jóan Jakku Hansen, Kristoffur Jensen, Anna á Hædd Stampe og Karl G. Hendriksen.

Vestmenningar vóru eisini á kirkjuráðsvali týsdagin, og har vóru listarnir tvíggir, ið veljast kundi ímillum. Listi 1 fekk seks av teimum sjei, ið skuldi veljast, og vóru tey Jóan Petur Joensen, Sigríð Joensen, Napoleon Klein, Trygvi Kristoffersen, Agnar Nielsen og Óli Klein Olsen. Á lista 2 varð Regin Jóannesarson valdur.

Í Gøtu vóru eisini tveir listar uppstillaðir, og har vórðu Gunnleivur Joensen, Atli Hansen og Dagbjørt Hansen vald á lista 1 og Dánjal Pauli Dalbø, Julia Jacobsen og Esmann Jacobsen vald á lista 2.

Á Nesi vóru sum vanligt tvíggir listar í at velja, og har komu Niklas Foldbø, Arni Højgaard, Niclas Davidsen og Jacob í Hjøllum valdir á lista 1, meðan Ólavur Magnussen, Petur Jakku Petersen og Hans J. Hansen vórðu valdir á lista 2. Her var bert ein atkvøða á muni, ið tryggjaði lista 2 triðjakirkjuráðslimin. Um bert ein atkvøða fall til lista 2 og ein burtur av hjá lista 1, so fekk listi 1 fimm limir og listi 2 tveir.

Finnteljingin av úrslitunum hevur ikki verið.

hj.